

Zo ben nu 3 weken verder en ik moet zeggen dat ik het nog steeds heel moeilijk vind. Kijk af en toe terug wat mij allemaal is overkomen via de chats en berichten die geweest zijn. Inmiddels durf ik weer naar de foto's te kijken van de echte Oliver Riedel, wel met een dubbel gevoel. De tranen komen dan weer te voorschijn en dan gaan mijn gedachten weer werken en zeggen dan dat hij het niet was die mij verraden heeft. Maar omdat die oplichter zich voordeed als Oliver Riedel is het niet te bevatten dat als ik naar de foto's kijk dat ik denk dat ik door hem opgelicht ben terwijl hij het niet eens geweest is, maar een K.....Zak van een oplichter. Vind het nog steeds moeilijk om naar mijn favoriete band te luisteren en foto's te bekijken. De tijd moet het leren en ik moet het een plekje gaan geven. Ik moet weer gaan leren van mezelf te houden. Gelukkig kan ik goed praten met verschillende mensen, vooral met 2 vriendinnen.

Doordat mijn bijna ex man dingen naar buiten heeft gebracht naar mijn familie toe, wat ik gevraagd heb dat niet te doen, is mijn broertje die ik voorgelogen had en geld van had geleend nog steeds boos op mij. Helaas wil hij mij nog steeds niet zien of spreken. Dit doet ook heel veel pijn. Ik kan gewoon niet uitleggen op mijn manier en met mijn gevoelens hoe het nu echt gegaan is. Maar ik wacht geduldig tot ik die kans wel krijg. Dan hoop ik dat ze mij kunnen vergeven. Vergeten kunnen we het nooit, maar ervan leren wel.

Voor degene die hebben meegeleefd met mij ik heb mijn schulden bij anderen af kunnen betalen via 1 levensverzekering, Dus dat is gelukkig afgehandeld. Dat stukje is afgesloten. En een hele geruststelling. Nu zelf weer opkrabbelen en hopen dat ik dit alles op zijn tijd een plekje kan geven. Weer werk vind en een huisje voor mezelf en mijn zoon als hij bij mij komt, gedeelde voogdij 50/50.